

Forfatter: Mortensen, Christen

Titel: BREV FRA: Mortensen, Christen (1850-08-02)

Citation: Mortensen, Christen: "BREV FRA: Mortensen, Christen (1850-08-02)", i *Breve fra danske Krigsmænd*, s. 218. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000621307-000-shoot-L0006213070000107.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Krigsmænd

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Christen Mortensen Folehauge til sin Søster.

2det Jægercorps. Nordsjælland.

Store Dannevirke 2 August 1850.

Kjære Søster!

Dit Bred af 26de haver jeg modtaget igaar og derfor iler jeg strax med at skrive Dig disse Par Ord for at lade Dig vide, hvorledes det er gaaet mig i den sidste Kamp. Den-gang jeg skrev Dig det sidste Brev, da troede jeg ikke at vores Rkeise stod saa nær for Haanden, men Dagen ester fik vi alle-rede Ordre til at bryde op, og vi havde da to Dages Marsch til Kolding. Dertil ankom vi, men under en streng Strabatse i den voldsomme Hede, det blev i de Dage at vi kom til at marsere i, da at der var flere som styrtede og døde paa Stedet af Heden og den Byrde, som en Infanterist er belæstet med paa Marsen; thi foruden det Tøi, som er Soldaten uundvær-elig, er vi belæstet med den Kogekjedel, som er en forskrækkelig Byrde i saadan en Solhede og igjennem de Sandørkener, som der findes igjennem Jylland. Men omsider da at vi naaede Christiansfeldt, da fik vores Øverstbefalende først Øinene op og saae, at hvis de blev saa ved, da beholdt de ikke mange tilbage, naar de naaede Kamppladsen, og saa blev vi da befriede for vores Byrde derfra og indtil vi naaede den Stilling, vi skulde indtage lige overfor vores Modstandere, hvortil vi ankom den 19de i f. M. Fra den Dag og indtil nu haver vi ikke været under Tag, saa kan Du nok selv begribe, hvorledes man kan have det. Natten imellem den 23de og 24de stod vi paa For-post, og om Morgenen før Dagen gryede, rykkede vor Armee frem i Slagorden, og da at Klokken var 7, havde Jlden be-gyndt, og saa vedvarede den uafbrudt indtil Solens Nedgang. Jeg kan ikke sige andet, end vi havde det godt under den Fægtning; vi kom først i Jlden midt paa Eftermiddagen, og saas. 219holdt vi ogsaa Tørnen til Aften, da at vi fik Fjenden til at tie og træffe sig tilbage; men Jlden blev dog ved imellem vore og de fjendtlige Forposter hele Natten. Vores Tab var dog ikke saa betydeligt, thi vi mistede dog kun nogle og tyve af vores Compagni; dog beklager vi meest Tabet af vores Overcommandeersergeant Godtschalk, som ogsaa faldt i den Fægtning, og to Leutenanter mistede vi foruden ved vores Co. Den 25de var Slaget haardere og det stod og vaklede imellem hvem der skulde vinde Seier, men endelig opstod Seiersstjernen for os, og Fjenden blev kastet tilbage i en vild Flugt, endskjøndt General Willesen havde sendt Seiersbudskab til Slesvig Kl. 10 om Formiddagen. Vores Tab gik meget heldig af den anden Dag, da at vi gjorde kuns et Angreb og stormede Fjenden ved en Gaard, i hvilken Træfning vi fik kuns to Saarede. Men forresten troer jeg, det var det haardeste Slag, at de Danske haver leveret endnu i denne Krig, thi det var et ynkeligt Syn at see Jorden bedækket med døde og saarede Kroppe. Da det blev hen paa Eftermiddagen, saa var Jlden aldeles ophørt, og vi gik ind i Slesvig foruden Modstand. Nu staae vi udenfor gamle Dannevirke og har staaet siden den Dag, og Gud veed, hvad Enden vil blive. Jeg takker Gud mange Gange i mit Hjerte, som haver befriet mig med hele Lemmer af denne Fare. Du skriver, gode Søster, at Du vilde tage hjem som i Man-dags. Jeg skrev et Brev strax efter Slaget hjem; jeg vilde ønske, at det var indtruffet til Hjemmet den Dag, da jeg veed, at mine gode Forældre gaaer i en skrækkelig Spænding om at faae at vide, om jeg er til endnu. Gode Søster, naar Du faaer dette Brev, da send et Par Ord hjem, for jeg frygter for at ikke det Brev haver naaet sit Bestemmelsessted. Nu maa du undskyldte min daarlige Skrift, da at jeg ingen anden Skriverpult har end den bare Jord. Nu til Slutning vil jeg bede Dig at hilse din Herre og Frue, at jeg er den samme endnu, og hils Søster Sophie og Du være hilset paa det Kjærligste fra mig din Broder

Christen Mortensen Folehauge.